

ха горестъ на душата на Исаака и Ре-
века.

ГЛАВА 27.

- И като остарѣ Исаакъ, и отхпѣ зрѣ-
нието на очитѣ му та не видѣше, повик-
на Исава по-голѣмия си синъ и рече
му: Сине мой. А той му рече: Ето ме.
2 И той рече: Ето, азъ вече остарѣхъ:
3 не знамъ деня на смъртъта си; И тѣй,
вземи сега орѣжията си, тула си и
лѣжка си, излѣзъ на полето, и улови ми
4 ловъ; И сготви ми вкусно ястие какво-
то обичамъ азъ, и донесъ ми да ямъ,
за да те благослови душата ми прѣди
5 да умра. А Ревека чу като говорѣше
Исаакъ на сина си Исава. И отиде
Исавъ на полето да улови ловъ и да го
донесе.
6 А Ревека продума на Якова сина си
и рече: Ето, азъ чухъ отца ти като го-
7 ворѣше на брата ти Исава и каза: До-
несъ ми ловъ, и направи ми вкусно ястие,
да ямъ и да те благословя прѣдъ Го-
8 спада прѣди смъртъта си. Сега прочее,